

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně **J. B .**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení, se sídlem v Praze 5, Křížová 25**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16.9. 2009, č. X, o částečný invalidní důchod, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované České správy sociálního zabezpečení v Praze uvedeným shora byl žalobkyni podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění odejmut od 20.10. 2009 částečný invalidní důchod. V odůvodnění žalovaná odkázala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové (dále jen OSSZ) ze dne 8.9. 2009, dle kterého již žalobkyně není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25% a nesplňuje dále zákonnou podmínku částečné invalidity podle § 44 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, tj. pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%.

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí. Uvedla, že není spokojena s jednáním „posudkové komise

paní I.“. Při posouzení jejího zdravotního stavu nebyla zhodnocena zpráva od neurologa a rehabilitačního lékaře. Dále uvedla, že zdravotní potíže jí nedovolují pracovat na plný pracovní úvazek, proto žádá o přezkoumání svého zdravotního stavu jinou komisí.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání v souladu s § 49 odst. 3 s. ř. s v nepřítomnosti žalobkyně, která, ač byla řádně a včas předvolána, se k jednání bez omluvy nedostavila.

V přezkumném řízení provedl soud důkaz z lékařské dokumentace OSSZ v Hradci Králové posudkem lékařky MUDr. I. ze dne 8.9. 2009, kdy byla u žalobkyně provedena plánovaná kontrolní lékařská prohlídka částečné invalidity. V diagnostickém souhrnu je uvedeno, že u žalobkyně byla zjištěna tato onemocnění: chronický vertebrogenní syndrom LS a Cp páteře s prokázanou fixovanou spondylozou L5/S1 a L3-L4 a odeznívající herpes zoster oticus, t.č. bez známek komplikace centrální nervové soustavy nebo sluchového postižení. Lékařka OSSZ označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně výše popsaný chronický vertebrogenní syndrom více úseků páteře. Toto postižení zařadila a míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila podle kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění (tj. degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění) na 25%. Dále uvedla, že stanovená míra poklesu se ve smyslu ustanovení § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nemění (tj. navýšení horní hranice nebo snížení dolní hranice o maximálně 10%). Odůvodnila, že se jedná o lehkou funkční poruchu s normálním neurologickým nálezem. Pro recidivující lumboischialgie žalobkyně opakovaně dochází na rehabilitace. V posudkovém výroku uvedla, že žalobkyně již není nadále částečně invalidní dle § 44 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, není ani plně invalidní dle § 39 odst. 1 tohoto zákona.

K žádosti krajského soudu byl ve věci dne 12.3. 2010 vypracován posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Hradci Králové (dále také jen PK). Posudková komise je k hodnocení zdravotního stavu pojištěnců pro potřebu přezkumného řízení soudního povolána ze zákona (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře ortopeda, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ a odborných lékařských nálezů v ní obsažených (neurologické nálezy z 27.7.2009 a 1.3.2010, rehabilitační nálezy z 17.3., 2.6., 25.8.2009, nález infekční kliniky FN v Hradci Králové z 8.6. 2009), na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřující praktické lékařky a vlastního přešetření žalobkyně při jednání komise odborným ortopedem. Po jejich vyhodnocení označila za rozhodující zdravotní postižení a příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně bolesti zad při

degenerativních změnách páteře bez kořenového kompresivního syndromu. Za ostatní zdravotní postižení označila stav po borelioze (2000) a stav po pásovém oparu v oblasti ucha (2009). Procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila ve shodě s lékařkou OSSZ podle kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b) přílohy č. 2 výše citované vyhlášky na 25%. Horní hranici daného rozpětí 15-25% zvolila vzhledem k charakteru a průběhu základního onemocnění. Pro užití § 6 odst. 4 cit. vyhlášky nezjistila další posudkově významné skutečnosti. PK odůvodnila, že v průběhu letitých potíží s páteří nedošlo u žalobkyně k výraznému zhoršení zdravotního stavu, funkční neurologický nález je přiměřený věku a není doloženo postižení hybnosti končetin. Pásový opar nezanechal senzomotorické postižení a vyléčená borelioza nezanechala patologický objektivní klinický nález. PK dále uvedla, že pobírání částečného invalidního důchodu od 15.9. 2000 (při hodnocení míry poklesu podle kapitoly XV, oddílu F, položky 2 písm. c) přílohy č. 2 cit. vyhl.) považuje za posudkový omyl, stejně tak i ponechání částečného invalidního důchodu na podkladě kontrolních lékařských prohlídek v letech 2004 a 2006, neboť zdravotní stav žalobkyně byl v té době stabilizovaný. Dále uvedla, že nastalé změny od 1.3. 2010 (po datu vydání napadeného rozhodnutí) potvrzují nález další nestability páteře, která se bude teprve řešit. V posudkovém výroku PK uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyla ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 nebo 2 stejného zákona. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Soud v zájmu co neobjektivnějšího posouzení zdravotního stavu žalobkyně s přihlédnutím ke skutečnosti, že k odnětí dávky v případě žalobkyně došlo po devíti letech jejího pobírání, požádal PK s pracovištěm v Praze o vypracování tzv. srovnávacího posudku o zdravotním stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí s řádným odůvodněním posudkového závěru, zda odnětí dávky na podkladě posudku lékařky OSSZ ze dne 8.9. 2009 bylo oprávněné. Tento posudek byl vyhotoven dne 3.8. 2010. PK zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře neurologa, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na základě výše citované kompletní dokumentace OSSZ a odborných lékařských nálezů v ní obsažených. PK v posudkovém zhodnocení zrekapitulovala, že žalobkyně je od roku 2000 léčena pro bolesti zad v oblasti bederní páteře. Odbornými vyšetřeními byly zjištěny degenerativní změny na páteři a vzájemný posun pátého bederního a prvního křížového obratle a nestabilita segmentu třetího a čtvrtého bederního obratle, spojená s bolestmi v bederní oblasti (lumboischialgiemi). Opakovaně při klinickém neurologickém vyšetření nebyly zjištěny trvalé ani dlouhotrvající dráždivé projevy nervů a svalů, ani těžká porucha statiky a dynamiky páteře. Prodělaná borelioza a pásový opar nezanechaly trvalé následky. PK odůvodnila, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl zdravotní stav žalobkyně dlouhodobě nepříznivý, jehož příčinou byl bolestivý syndrom bederní páteře při degenerativních změnách bez závažného kořenového dráždění. Toto zdravotní postižení PK s pracovištěm v Praze

ve shodě s předchozími posudkovými orgány zařadila podle kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b) přílohy č. 2 výše citované vyhlášky a konečnou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila také na 25%. Uvedla, že pro navýšení míry poklesu ve smyslu § 6 odst. 4 cit. vyhlášky neshledala posudkový důvod. Další zdravotní postižení se zhojila a dle PK nemohou mít vliv na schopnost soustavné výdělečné činnosti. PK považovala posouzení zdravotního stavu žalobkyně v roce 2000, 2004 a 2006 za nadhodnocené, kdy ani odbornými nálezy z té doby nebyly zjištěny trvalé ani dlouhotrvající dráždivé projevy nervů a svalů, ani těžká porucha statiky a dynamiky páteře, nebyla proto naplněna posudková kritéria uvedená v položce 2 písm. c), odd. F, kap. XV přílohy č. 2 cit. vyhlášky. PK zhodnotila i neurologický nález z 1.3. 2010, v němž se uvádí, že magnetickou rezonancí byly nově zjištěny nové, další změny na páteři degenerativního charakteru, které však zatím nejsou spojeny s dráždivými projevy nervů a svalů, ani těžkou poruchou statiky a dynamiky páteře. Touto progresí degenerativních změn na páteři nedošlo dle PK ke zhoršení tíže zdravotního postižení. V posudkovém výroku PK potvrdila, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nebyla ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 nebo 2 stejného zákona.

Pověřená pracovnice žalované s ohledem na shodné závěry všech posudkových orgánů navrhla zamítnutí žaloby. Náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 43 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst. 1 téhož zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce 2 je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle ustanovení § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění, je pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají, v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Lékařka OSSZ i obě posudkové komise se shodly v posudkovém hodnocení a závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně částečně invalidní ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, stejně posoudily i rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a konečnou míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 25%, která však nedosahuje míry potřebné pro ponechání částečného invalidního důchodu. Vzhledem k tomu, že všechny posudkové orgány hodnotily zdravotní stav žalobkyně na podkladě existujících lékařských nálezů k datu vydání napadeného rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s., obě PK dokonce nad rámec tohoto ustanovení zhodnotily i neurologický nález ze dne 1.3. 2010 (tj. po datu vydání napadeného rozhodnutí), neshledal soud v jejich postupu žádné pochybení. Obě posudkové komise svůj posudkový závěr odůvodnily nadhodnocením zdravotního stavu žalobkyně v době, kdy jí byl částečný invalidní důchod přiznán, přičemž žalobkyně kromě konstatování zdravotních potíží bez prokázání zhoršení zdravotního stavu objektivními lékařskými nálezy neprokázala opak. Brojila-li žalobkyně žalobou proti posouzení svého zdravotního stavu lékařkou OSSZ v Hradci Králové MUDr. I., nezbyvá soudu než konstatovat, že neshledal v jejím posouzení žádnou nezákonnost, neboť její závěry potvrdily dvě nezávislé posudkové komise MPSV ČR z různých pracovišť.

Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní stav žalobkyně neodpovídal žádnému stupni invalidity. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť žalobkyně nesplňovala podmínky pro ponechání částečného invalidního důchodu dle ust. § 44 odst. 1, 2 zák.č. 155/1995 Sb., v platném znění, tj. nebyl prokázán pokles její schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %, nebylo rovněž prokázáno, že by se v jejím případě jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který by jí značně ztěžoval obecné životní podmínky (okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví příloha 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb.). Soud dále dodává, že subjektivní potíže a stesky žalobkyně, byť nijak nezpochybňuje a nezlehčuje jejich existenci, pokud nebudou doloženy odpovídajícími objektivními lékařskými nálezy (ve smyslu zhoršení zdravotního stavu), nemohou být samy o sobě podkladem pro přiznání resp. ponechání dávky. Je namístě zdůraznit, že otázka částečné invalidity žalobkyně byla řešena v souladu s ust. § 75 odst. 1 s. ř. s. k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (16.9. 2009), a proto případné zhoršení zdravotního stavu a z toho vyplývající skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti nároku na invalidní důchod, ke kterým by došlo po tomto datu, je možné řešit pouze na základě nové žádosti podané u příslušné OSSZ.

S ohledem ke shora uvedenému soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a správnímu orgánu, který měl ve věci úspěch, toto právo nenáleží dle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 25. října 2010

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně